

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Caput 1. de sine hominis, Exercitia quædam omni meditationi communia,
Eadem habentur in sine lib. 3. ultimo semifolio non signato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

O R A T I O

Quâlector gratiam petit legendi & lecta
faciendi.

DIXISTI, Domine IESV, Nemo potest venire ad me, nisi Ioan. 6.
Pater qui misit me traxerit eum, & omnis qui audivit à
Patre, & didicit, venit ad me. Igitur te humillimè rogo, Deus
meus trahere me, doce me dū hac lego justificationes tuas; quisquis 1. Petr. 4.
enim loquatur quasi sermones tuos accipio, nemo enim
dicere potest Dominus IESVS nisi in Spiritu Sancto. Veni igitur Contritio.
S. Spiritus, dolbo enim vehementer quod non amaverim sic mei
amantem: veni, loquere mihi, quia audit servus tuus: si surdus est,
fac audire, & mutum loqui magnalia tua, aliosq; ad te trahere,
ut doctrina hac, si eam cum facere possim negligam, non sit mihi
in improperium. Scio enim non casu, sed hac mihi destinato à te
velut per Epistolam mitti ex infinito amore, & suavi providentiâ
tuâ, rogoq; ut bajulo retribuas in bonum. Et ut sicut gratiâ tuâ
invitantem volo sequi hodie, & amantem non deserere, sic tu non
me deseras salus & spes mea in aeternum, Amen.

C A P V T P R I M V M.

Consideratio de fine hominis, & auxilia ad ora-
tionem ritè faciendam.

QUEM AD MODVM nauta ante
omnia quem petat portum sibi
statuit, viator terminū quò ten-
dat; ita etiam nihil magis ne-
cessarium est in viâ & vitâ mor-
talitatis nostræ, quàm finem
creationis, navigationis (ut ita
loquar) atq; hujus peregrinatio-
nis nostræ diligētissimè cōsiderare; ut hoc pacto cætera Finis const-
deratio ne-
cessaria.
omnia, quæ in vitâ agenda sunt, eò dirigantur. Aliàs enim
aut sepè recedimus à viâ & termino, aut saltè per ambu-

Sap. 5. gesimus, viasque ambulamus difficiles & laboriosas. Deus bone, quantus hic error in omni hominum vitâ! *D. Thom. i. 2. quæst. 89. art. 6.* quotus enim quisque, dum primùm ratione uti incipit (quod oportere hominem facere S. Thomas ait) tendere ab exilio ad patriam, cogitationesque, studia, verba & actiones eò dirigere satagit? Ferè quivis fines vanissimos honorum voluptatumque sibi præstituit, cursumque, cheu! miseri quò dirigant, aut dirigere debeât, ignorant: cumque vocati sint ad magnos honores in cælesti Hierosolyma die statuto capeßendos, errabundi, & ludibundi, longè à Jerusalem in Jericho proficiscuntur. Nulla certè res magis luctuosa, nulla magis digna lacrymis, tanto sine creatum hominem adeò sui & Dei immemorem vivere, ut de fine minima cura sit ac sollicitudo. Ne ergo communi vulgi errore abriparis, rogo te quicumque hæc legis, ut finem tuum consideres, ut oculis priùs in terram, unde ortum habes; deinde in cælum, cujus regnum ut aliquando possideres à Deo factus es & creatus, attollas, lacrymosos inquam, ad Deum oculos peregrinus & advena, in terrâ desertâ, loco horroris, & vastæ solitudinis.

*Finis nosler
Deus & cæ-
lum.*

*Quod in Me-
ditatione
omni Dei
presentia
attendenda.*

Ante omnia memento in omni Meditatione, Oratione, & consideratione Deum tibi esse præsentissimum; cui proinde cave velut absenti loqui irreverenter, & indevotè; ideoque orationem præparatoriam præmittere non erit abs te, ut operationes tuæ sincerè ad Dei gloriam dirigantur, & gratiam ad bene meditando Dominus largiti dignetur: quæ oratio sit vel mentalis, vel vocalis. v.g. *Veni creator Spiritus; vel, Misere-re, aut aliqua alia quâ te excitari sentias.*

O R A

ORATIO PRÆPARATORIA,
cujvis Orationi longiori, vel Medi-
tationi communis.

POTENTISSIME Deus, coram quo omnia sunt quasi non
sunt, dirigatur vel nunc saltem queso hæc exulis, & prodigi
Filij tui oratio, & omnis operatio sicut incensum in conspectu
tuo ad gloriam magni nominis tui. Tu enim calum, & terram
creasti pro me, & conservas longanimiter, aliàs interitura; ut
tandem aliquando ô Conditor meus, & omne bonū, cognoscam,
& diligam Te. Et qui fieri potest, ut Te diligentem me ab aeterno
non amem? Nonne Tu Pater amantissime, innumeris beneficijs
me filium prodigum affectisti: & ego te, eheu! injurijs? Tu mi-
hi te, filiumq; tuum dedisti, ut me redimeret in sanguine suo.
O Rex regum, & Domine dominantium, qui ubique es, &
contemplaris in omni loco bonos & malos, & scrutaris cor & Præsentia
Dei.
renes; ecce fide vivâ & fiducia magnâ (dixisti enim: Quidquid Actus spei.
petieritis fiet vobis) accedo ad thronum gloriae tuae, ut reus ad
judicem, filius pauper & prodigus ad patrem, & quâ possum
charitate ad te quem diligit anima mea: ut uni tibi placeam,
& vitam serid corrigam, maxime defectum illum * N. ut offe- Emendatio
vitæ.
ram tibi sacrificium laudis ex toto corde meo, & cum omni * scilicet
quem ex-
amine par-
ticulari
perfeque-
ris.
desiderio omnis creatura, qua fuit, est, eritq; & esse potest, Vnio.
etiamsi infiniti mundi potentiâ tuâ crearentur: idq; in unione Laus Dei.
amoris & meritorum Christi JESU, & B. Virginis, & Sancto-
rum omnium. O Sanctissima Trinitas, desidero te laudare pro
omnibus qui te ignorant & blasphemant vel in terris, vel in
inferno. Benedico te igitur cum Sanctis tuis, & gratias ago
pro omnibus donis humanitati Christi JESU, B. Virgini,
ac Sanctis omnibus, & mihi concessis, & præcipue pro amore Gratiarum
acti
tuo erga me servum tuum. Restituo etiam me tibi ut fonti
omnium, totumq; trado, ut de me disponas in tempore, & in
eternitate: animam & potentias ejus tibi dico, ô Sanctissima
Trinitas, ut te ijs cum curâ tuâ, & omni creaturâ tuâ ex to-
to corde

to corde laudem. Da quæso, gratiam, ut humiliter, attentè, & ferventer id faciam, tot beneficijs obstrictus tibi Deo meo. Sine te enim quid sum? quid possim? aut quid cupiam extrâ te? Nihil mihi est in celo, & à te nihil volui super terram: sed in te sum, vivo, & morior. Atque utinam! utinam nunquam vel momenta recedam à te ne elongeris à me!

Hæc vel similis mente attentâ recitari potest, quæ Oratio preparatoria in decursu semper vocabitur. Aliam habes similem infra cap. 9. de Oratione.

*Imaginatio
loci utilis.*

NOTA 2. Ut animus avocetur ab alijs rebus, quoties orandum, aut meditandum, perutile esse fingere, ac imaginari locum orationi accommodum sive in celo, sive in terrâ, v. g. desertum aliquod, aut religiosum locum. Rem quoque meditandam, si corporea, finge coram te geri: si autem spiritualis, humano aliquo modo repræsentari. Hoc *Primum præludium*, vel *compositionem loci* vocabimus.

NOTA 3. rogandum Deum, ut concedat id quod præsentî Oratione ac Meditatione proponitur ac intenditur: idque *Præludium secundum* dicitur.

Post hæc ingredi in conspectum Domini, & quieto animo ac corpore sic singula considera; quemadmodum facit avarus, qui omnia ad suam utilitatem, quoad potest, trahit aut rapit.

Cùm verò minus exercitatis hic labor meus defudet; en tibi subsidia inter legendum, seu meditandum, uti confido in Domino, non prorsus inutilia. His sic utere. Postquam legeris, aut consideraveris punctum aliquod Meditationis, animum oculosque attolle ad Deum, ac Dominum nostrum præsentissimum, & pijs affectibus insiste; fidemque velut intermortuam suscita. Id verò poteris primò Orationem, quæ Meditationem sequitur, legendo post lectionem alicujus puncti, eamque vel totam aut per partes repetendo, (nam idcirco omnes divisa sunt, ne cui longiores sint aut videantur

deantur nisi volenti) aut aliquam harum orationum sensim & attentèvolvendo, & appendendo verba singula: vel Jaculatorias iterando, quarum aliquas, accommodatas viæ triplici seu statui Incipientium, Proficientium, & Perfectorum, hîc habes. Possunt enim illas in omni meditatione usui esse. Post lectionem, seu meditationem tibi esse poterit usui hæc quæ infra subjungetur Oratio.

Exercitium fidei & virtutum aliarum in Oratione.

HÆCCINE vera sunt? Hæcine vivâ fide credo? & quasi Actus fidei,
 credere sic vivo, cogito, loquor, & operor coram te? & in Spei,
 te spero, ô Spes unica, & te amo, ô infinita bonitas, hîc mihi pra-
 sentissima: Credo, Domine ad sura incredulitatem meam, spero Amoris,
 in te solo, & scio, non confundar & te solum quero. Extra te enim
 vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Et sicut amore tui super
 omnia doleo, quòd offenderim te, ita toto corde amo te super Actus Con-
 omnia. Et an aliquid N. ultra me separare poterit à te? ô Jesu, tritionis,
 ô vita, ô amabilissima charitas! ô omne bonum Deus meus, Deus Abnegatio
 cordis mei & omnia! sui,

Aliud Exercitium in Oratione.

CREDO tibi, ô aeterna veritas, quæ mihi judicia tua aperire Actus fidei,
 dignata es; credo, ô Majestas infinita, te hîc, & in corde
 meo, & ubique esse per essentiam, presentiam, & potentiam: in te Præsentia
 ergo ego & omnia ut in mari spongia, & tu in omnibus & nobis Dei,
 es omnia, & circa nos omnia, velut lumē, aër, nebula, ignis, & in
 me omnia, & in omnibus operaris propter me, & in corde meo
 velut throno & templo tuo requiescis; quare in te solo confido, & Resignatio,
 spero desiderata obtinere N. quia toties, ô veritas, dare per filium
 tuum postulata promissisti, ideoq; & omnia tibi committo, ac Actus cha-
 diligo te ex toto corde meo, & omnes propter te, & desidero pro ritatis,

Oblatio Iui innumeris beneficijs N. & vita mysterijs N. & peccatis meis qua detestor, & quia dignissimus es, offerre tibi omni affectu possibili hoc Sacrificium cordis mei & bonae voluntatis N. ultimum fortè coram curiâ tuâ, & cum eâ, & pro omni creaturâ tuâ. Da mihi, benignissime JESV, à te vocato ad hoc gratiam, & suscipe in unione omnium meritorum tuorum me, & omnia mea, & hoc propositum meum N. Amen.

Aspirationes secundum tres vias, quibus inter legendum vel meditandum anima excitari potest.

Secundum viam purgativam.

HÆCCINE firmâ fide credo, & hoc à me postulat bonitas tua? certe sagitta tua infixæ sunt mihi, Deus, vivifica me, & deduc in semitam mandatorum tuorum.

Pfal. 57.

O Pater amantissime, peccavi in coelum, & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus, sed fac me, benignissime JESV, sicut unum ex mercenarijs tuis Et qua merces mea? tu es, bone JESV, & verè magna nimis.

Luca 15.

Pfal. 118.

Pfal. 5.

Amplius lava me, bone JESV, ab hac N iniquitate meâ, & à peccato meo munda me, qui sic dilexisti me, & lavisti me in sanguine tuo.

Isaia 55.

Sana me, Domine, & sanabor, saluum me fac, ô JESV, & saluus ero, & dum inveniri potes, quaram te in toto corde meo.

Pfal. 29.

Pfal. 70.

Qua utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? igitur ne elongeris à me, Deus meus, in auxilium meum respice.

Pfal. 26.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Secundum viam illuminativam.

Pfal. 118.

O via vita, ô lux mea, quis mihi tribuat ut ambulem dum te habeo, & sic N. curram in viam mandatorum tuorum? ut comprehendam te sicut comprehensus sum.

Omne bonum, quando satiabis me gratiâ & charitate tuâ

enā & cognoscam quòd tu sis mihi omnia, quodq; extra te sumus & umbra & vanitas & nihil sint omnia?

O sapientia eterna, quando credam tibi sic loquenti ad me, ut sequar te quocumque ieris, lux mea, & illuminatio mea, & salus mea? Mat. h. 8.
Psal. 26.

O Domine, qui nihil sum, & nihilo pejus, quid mihi est in calo, & à te quid volui super terram? tu enim pars hereditatis meae, & calicis mei, utinam restituas hereditatem meam mihi. Psal. 72.
Psal. 15.

Magister bone, doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu, & in manibus tuis fortes meae, mors & vita mea sempiterna. Psal. 142.
Psal. 39.

Secundùm viam unitivam.

O Charitas Deus meus, quis mihi tribuat ut amem te unum, & nihil extra te?

O Spes mea, & requies mea, quando sustolles me super altitudinem terrae, & requiescet cor meum in te? & gustabo & videbo quàm suavis sis diligentibus te? Isa. 8.
Psal. 33.

O dulcis hospes anima, ò thesaure abscondite, quando te suscipiam? quando te inveniam? Matth. 13.

O JESU, si deliciae tuae sint esse cum filiis hominum, obsecro te, sint etiam tua esse mecum. Paratum enim cor meum, paratum cor meum; tu scis. Proverb. 8.
Psal. 56.

Patribus meis conglutinatus es, Domine, fac obsecro, me unum tecum; sicut tu & Pater unum estis; & sufficit mihi. Deut. 10.

Oratio post Orationem longiorem.

DOMINE Deus meus, qui custodis pactum, & misericordiam servis tuis, gratias tibi ago, quia dignatus es audire deprecationem meam; exaudi, quæso, eam propter gloriam nominis tui, & da mihi gratiam (sine quâ nihil possumus) ut voluntatem tuam, quam cognovi, & defectus meos N. de quibus vehementer doleo, emendare, ac pia desideria ista N. perficere possim, ut magnificetur nomen tuum usque in sempiternum. Suscipe illa; obsecro, & opera mea in unione meritorum filij tui, & omnium Sanctorum tuorum: dispone de me vilissimâ creaturâ tuâ secundùm beneplacitum tuum. Resigno me, & projicio totum in te, omniaq; Gratiarum actio.
Diffidentia sui.
Contritio.
Propositorum iteratio.
Oblatio sui.

A 5

acce-

accepto, à paternâ manu tuâ, ac toto corde te diligere, & tibi seruire desidero, Amen.

Nota, quoties N. ponitur indicari, secundùm subjectam materiam opportuni ibi esse, aut beneficia Dei aut vitæ Christi mysteria, aut defectus tuos, aut pia desideria, aut illa quibus in debite adhæres, considerare.

Oratio pro executione bonorum desideriorum.

Consideratio Exēpli Christi. Quam facile Deum sequi. 1. Ioan. 5. Gratia Dei attendum. Psalm. 64. Scire & nō facere inutile est.

Philip. 2.

DIGNATUS es, *amantissime Magister CHRISTE JESV,* in sudore vultus tui, exemplo & sanguine tuo signare doctrinam istam N. sis benedictus in æternum. Dignatus es has Præces faciles (mandata enim tua gravia non sunt) mihi proponere, ut sequar tua tuorumq; vestigia. Itaque cum possim per te, propter te volo ut placeam tibi dolens de omnibus peccatis meis. Sis benedictus in æternum. Visitasti terram & inebriasti eam imbore & rore gratia tua, da obsecro incrementum semini sancto tuo, ut sis à me benedictus toto affectu in æternum. Sō enim hæc sciente me, gratia tua in me vacua sit, quid erit quod moriens, quod in iudicio, tibi & charitati, & immense bonitati tua vel ad tot exempla respondeam? Da igitur velle & perficere, & amare te, *amantissime JESV,* & vivere tibi & vita nostra in æternum, in æternum Amen, Amen.

De his opportuniore loco infra agemus fufius, cum de præparatione ad Orationem, & sine illius; & rursus, cum de Meditatione. nunc obiter dixisse sufficiat.

MEDITATIO.

De fine ob quem homo creatus est.

ORATIO PRÆPARATORIA, vt supra.

PRÆLVDIVM I. seu COMPOSITIO LOCÏ: Constitue te coram Deo, & finge velut in deserto vastissimo sedere, ac spectare omnes homines ab orbe condito ex sinu magnæ matris in vitæ hujus proscenium prodire, & transire per portam mortis, quasi post siparium, in diversissima regna, infelicissimam aut felicissimam.

licissimam æternitatem, uti in libri fronte videre licet, Aspice Deum ac Sanctos te hortantes, ut aliorum periculo cautior sis.

PRÆLYDIUM II. Suppliciter roga Deum, ut dignetur tibi viam ostendere, quâ ambules, & concedere, ut tot miserorum infelici spectato exitu, felicior vitam & terminum possis sortiri.

PUNCTUM I. Considera Primò nihili abyssum, *Hominis or- priusquam mundus creatus esset: ubi & quid tunc fue- tus, & finis.* rit rerum hæc machina, Reges, ac Principes, homines omnes, & quæcumque mundi ambitu continentur, ubi pleraque, ubi tu post breve tempus futurus sis in omnem æternitatem: & subsiste. Præterit enim figura *1. Cor. 7.* hujus mundi, & transeunt omnia tamquam umbra. Diligenter igitur adverte vanitatem omnium rerum, *Mundi vanitas.* ut in illâ nihili abyssso manifestè vides; nihilque te cæteraque omnia fuisse, potuisse, aut seivisse, omniaque accepisse à conditore tuo; & humilia te sub potenti *1. Pet. 5.* manu ejus, neque umquam nisi in eo gloriaris. Quis enim te discernit? quid habes, quod non accepisti; si *1. Cor. 4.* autem accepisti; quid gloriaris, quasi non acceperis?

Hic si libet utere Oratione infra positâ pag. 15 quæ incipit.

Omnipotens sempiternus; vel parte ejus, vel unâ duarum supra positarum, vel Iaculatorijs ibidem positis.

Hoc autem sæpè tibi indicari videbis, & ad eas te remitti, quando initium earum puncto alicui subijcietur.

Prima incipit: Hæccine vera sunt, &c. Altera: Credo tibi, &c. pag. 7.

Considera Secundò, te ipsum ex illo chao seu nihilo *Omnia à Deo acceptus.* velut recens divinâ manu prodijisse, & ab eâ statutum in amplissimo mundi teatro, & quasi vastissimo deserto: & vide qualem formaverit Deus de limo terræ, ut inspiraverit spiritum vitæ, atque ad imaginem suam formaverit, cum animam dederit intellectualem, *Anima præstantia.* spiritualem, ubique totam, omnia moventem, immortalem, unam, & tribus potentijs ornatam: corpus verò sensibus & numeris omnibus absolutum. Et mox agnosce,

scē,

*Bernard.
serm. 2. de
Nat. Do-
mini.*

ſce, ô homo, dignitatem tuam, agnoſce dignitatem conditionis humanæ. Eſt tibi cum mundo corpus: ſic enim decet eum qui conſtitutus eſt ſuper vniuerſam huius creaturæ corpoream molem, aliquâ ei ſimilari ex parte: ſed etiam eſt tibi ſublimer aliquid, nec omnino cõparandus eſt cæteris creaturis. *Hæcine vera, &c. f. 7.*

*Finis crea-
tionis.*

Tertio considera Deum tibi præſentem uti Adamo recens creato, & ſuppliciter pete, quorſum te creaverit: & audi dicentem, quod omnia fecerit propter ſemetipſum & gloriam ſuam, & ut eum in hæc vitâ laudares, ei que ſervires, ſicut facit omnis creatura, ac tandem perpetuam in cælo felicitatem obtineres: & tu creatura, plasma, ſegmentum, ſervus ac filius eius deſpice te eum, & in contumeliam eius vivere audebis? Aſpice monſtrantem tibi cælum, cui civis ſi voles adſcriptus eſ; deſpice ante te inferni barathrum, in quo, ſi ſecus feceris, perpetuo cruciandus ſis. Et vide, precor, anima Chriſtiana, quanta tibi impoſita ſit rectè vivendi neceſſitas inter æterna ſupplicia & præmia conſtitutæ. *Credo tibi, ô æterna veritas, &c. vt ſuprà pag. 7.*

*Studioſè ad
finem tendo.
q̄ oportet.*

PUNCTVM II. Finge Primò te in illo vaſtiſſimo mûdi deſerto verſari, & vide quàm alta ſit patria, quàm arduus aſcenſus; & merito ſuſpira, ac cogita, quâ viam tenere debeas, cum agatur de omni æternitate. O quantâ ſolicitudine, curâ ac vigiliâ perpetuâ ad hoc incumbere debes! moveant te creata omnia, quæ ad finem ſuum magno impetu tendunt. Ecce, quomodo ad locum naturalè elemèta properent, quomodo ad ſua oblectamèta & finè ſuū animalia ferantur. Attende filios ſæculi omnes cogitationes potentialque animæ convertere, ut vanū ſibi finè honoris aut voluptatis conſequatur. Age verò, quoties tu de fine tuo cogitas? de viâ ac ſemitâ ad eum? Aſpira ut ſup. pag. 8. *Hæcine firmâ, &c.*

*Nobilis
finis.*

Considera Secundò, quàm ſit nobilis finis tuus, ſervire Deo; quàm utile tibi adhærere illi, & unum ſpiritum eſſe cum eo, & æternâ frui felicitate: ni-

hil

hil certè præter hoc unum tibi utile; sed unicùm & solum bonum hîc tuum est tendere ad illum finem creationis tuæ; eoquæ beatiores quo propinquiùs accedis. Ea enim conditio est finis cuiusque rei, ut eju- *Beatitudo*
dem sit perfectio & beatitudo. Absit igitur, ut aliud bo- *hominis est*
num quæras: bonum tuum quære, ô anima. est enim *finem attin-*
bonum aliud alteri; quære bonum tuum: nemo bonus *gere.*
nisi summus Deus; quid ergo tibi deest cui summum *Aug. in*
bonum est? Sunt & inferiora bona, quæ alijs & alijs *Psal. 102.*
bona sunt. Pecori quid bonum est? nisi implere ven-
trem, carere indigentia, dormire, gestire, vivere, sanum
esse, generare, tale tu bonum quæris? cohares CHRISTI
quid gaudes, quia socius es pecorum? erige spem tuam
ad bonum bonorum omnium. *Omnipotens, &c.* ut infra
pag 15. vel *Credo*, ut supra pag. 7.

Confidera Tertio, quæ præsidia tibi ad viam data à *Media ad*
Deo sint, nempe creaturæ omnes, quas immensâ libe- *finem.*
ralitate creator tuus & ad usum, & oblectationem plu-
rimas dedit. Quot, Deus bone! artes ac scientias? quàm
præclara Sacramenta subsidiaque spiritualia (quæ verè
& propriè media sunt) eaquæ plurima etiam largitus
est? suntque hæc omnia velut viæ & auxilia ad viam
longissimæ & felicissimæ æternitatis. Quocirca gratias
age immensas tam munifico largitori.

Attende verò, nisi insipientissimus sis, his omnibus *Quomodo*
non aliter utendum, neque amanda ea, aut quærenda, *utendum*
nisi in quantum tibi auxilio esse possunt ad finem, id *medys.*
est omne bonum tuum consequendum, optimaque
tibi media eligenda esse, id est viam tutissimam. Tunc
enim, si in patriam eundum est, deteriorè viam eligas?
si sanitas curanda, periculosiorem adhibeas medicinam?
si navigandum, magis cariosum & quassatum quàm *Optima via*
firmum eligas navigium? Vestem, equum, currum, do- *eligenda, id*
mum, optima eligis; & viam unde pendet æternitas *est media.*
(proh dementiam!) eliges periculosiorem? Ah utinam *Deut. 32.*
homines saperent, & intelligerent, ac novissima provi-
derent!

*Affectus o-
pōtēt mode-
rari.*

derent! Considera hīc quas inclinationes erga hono-
re, opes, & voluptates, & c. sentias, & vide ne affectu in
discrimen æternæ vitæ, & vitæ rapiare. *Hæcine vera sunt,*
ut suprà f. 7.

*Hierem. 10.
Indifferētia
necessaria.*

PUNCTVM III. Considera coram Deo te ignarum
esse vitæ quâ ad salutem pervenire possis: unde Jeremias
Domino aiebat: *Scio Domine, quia non est hominis via ejus:
nec viri est ut ambulet, & dirigat gressus suos.* Et Sa-
piens: *A Domino diriguntur gressus viri:* quis autem ho-
minum intelligere potest viam suam? Et quot cheu-
sunt vitæ, quæ videntur homini rectæ, quarum tamen

*Incerta via
nostra.
Prov. 16.*

novissima ducant ad mortem? Vide quàm incertæ sint
omnes humanæ providentiæ. O quoties status, aut oc-
cupatio eligitur, prospero quæ, ut ita dicam, solvitur
vento, & in syrtes miseriarum, atque charybdes æternæ
salutis, tempestate eorum ferimur, quia viam rectam
non delegimus! Cogita igitur quotiescumque munus,
aut vitæ status, aut negotium suscipiendum est, quasi

Simile.

*Deus rogā-
dus ut viam
monstrat.*

Psal. 26.

propositas tibi ægro plurimas medicinas, varia quæ po-
cula, quorum unum atque alterum letale sit, hoc casu
tunc temerè eligeres? Tibi sortes oblatas, atque in ijs
non unam mortis esse sempiternæ. Istasne tu jacere te-
merarius auderes? Finge denique te stare velut in mul-
tivio periculoso admodum, & in vastâ solitudine.
Quid tum ageres miser in tenebris positus, & viarum
ignarus? Tunc sciens deteriorem eligeres? Quid dico?
An ullam eligere auderes, & ducem præsentem respue-
res? An in unam partem omnium ignarus propendere
posses? Tunc cæcus viam eligeres? Nonne potius dili-
gentissimè ducem quæreres, & suppliciter illius arbi-
trio duci te flagitares? Igitur in his omnibus indifferens
esto, id est, neque ad unam, neque ad alteram partem
inclinatus, sed suppliciter roga Deum, ut vias tuas diri-
gat, & dic cum Propheta David: *Legem pone mihi Domine
in viâ tuâ, & dirige me in semitam rectam propter inimicos
meos.*

EXERCITIUM.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui universa hæc creasti de nihilo potenti manu tuâ, & me formasti ad imaginem & similitudinem tuam; concede, obsecro, ut numquã obliviscar tui. Adhereat potius lingua mea faucibus meis, & oblivioni detur dextera mea, quàm ego à te factus, & ob hoc solùm, ut laudem & amem te, aliquando obliviscar tui, & sic elevetur cor meum ut obliviscar originis meæ. O spes mea unica Deus meus ne sinas obsecro ut veniat mihi pes superbia, ubi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem.

Finis crea-
tionis.

Et verò quomodo elevari cor hominis poteris qui de nihilo est, & in nihilum quolibet momento rediturus; nisi tu supponeres manum tuam? Nisi elementa cateraq; ad vitam necessaria conservares infinitâ bonitate ac beneficentiâ tuâ? Quid autem retribuam tibi Deus meus pro his omnibus quæ retribuisti mihi? Ab æterno enim, & ante mundi constitutionem dilexisti me: Vbi tunc eram qui nihil eram: in te eram, & non eram: quod enim factum est, in te vita erat, & ego eram tibi cognitus, mihi verò ignotus, quia aliquando futurus eram benignitate tuâ. Et ubi ero, Deus meus, post dies paucos, & malos peregrinationis meæ, quando qui jam sum non ero, qui verè sum temporis spoliū, & vapor, & fumus? Ero ero in eternitate, sed in quâ? spero equidem in misericordiâ tuâ quod deducet me in terram viventium dextera tua, quodq; in multivio vite hujus eris mihi via, & in morte mihi optatissima vita.

Psal. 35.

Actus hu-
militatis.

Gratiarum
actio.

Psal. 115.

Psal. 38.

Vbi quæso
homo bre-
vi futurus
est?

Proponitur
tibi mors &
vita, utrum
eligis?

1. Cor. 2.

Iob 14.

Psal. 44.

Psal. 113.

Tantum hoc unum à me postulat bonitas tua; ut finem meum gloriam tuam, & salutem meam semper ob oculos habeam. nisi enim hoc fecero, æterna supplicia mihi comminatus es; & si fecero, premia quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, promittere dignatus. Eia, creator mi, operi manuum tuarum porrigere dexteram, ut perpetuò cogitem de te, & loquar de te, ô unicum bonum meum: & sic operer ut veniam ad te desiderium collium æternorum. Vias tuas rectas, & absque ullâ iniquitate demonstra mihi, & semitas tuas edoce me; ut numquam declinem à mandatis tuis, quæ dilexi super aurum, & topazion.

Ecc

Propositū Deo serui-
endi.
Intentio
pura.
1. Cor. 10.
Prov. 16.

Ecce coram te, & curiā tuā ambulare per gratiam tuam propono, & in viā immaculatā ut tibi seruiam omnibus diebus vite mea. Ex nunc siue comedam, siue bibam, siue quid aliud agā, omnia ad gloriam tuam Domine IESV CHRISTE faciam, tuamq; unius spectabo voluntatem, qui ullā in re quid eligam ignoro. Ecce enim via non raro videtur homini recta, & novissima, eheu! ducunt ad mortem, mortem sempiternam. Nescit omnino homo finem suum, nescit viam, introitum, & exitū suum. Ideo rogo te, Domine, intimo cordis affectu, ut dirigere me digneris in viam bonam, quā scis me perventurum ad finem optatum.

Resignatio

& portum peregrinationis huius. Fac semper de me sanctissimum beneplacitum tuum; Tibi enim Domine mi, & Deus meus revelavi causam meam, me millies tibi consecravi, & iterum, iterumq; me totum in aeternum consecro, & devoto. Utinam toties, & eo affectu possem, quo debeo, & desidero; maxime dum video quod te ipsum dederis mihi, & in mortem preciosam animam tuam, & in cibum etiam hodie corpus & sanguinē tuum. Ecce hodie paratus es facere voluntatem nostram, & omni momento descendere in manus sacerdotis; & me pigebit parere tibi; imò potius vivam tibi, & cibus meus erit facere omnes voluntates tuas, & diligere te ex toto corde meo. Amen.

Præparatio ad Communionē.

Praxis de fine sibi præstituendo.

Intentio re-
cta.

Qui passus
in viā vita.

Error mor-
talium.

POST Meditationem hanc statue Primò tendere ad finem creationis tuæ, & coram Deo sæpè hoc propositum renova; & ex te percunctare, Ad quid creatus sum? Quid intendo his studijs, cogitationibus, occupationibus meis? Quò pergō? Illuc enim tendis, ad quod tua fertur intentio. Imò talis es qualis illa; si divina, divinus; si profana, profanus; si perfecta, perfectus.

Secundò cogita, quæ viæ ad illum ducant, & decerne tibi commodam ac utilem ad eundem consequendum. Passus in hisce vijs sunt cogitationes, verba, & actus nostri. Quare, ut viator, sæpè interroga te ipsum, & alios ne à rectā viā devies, magnisque ambagibus & dolore in eam redeundum tibi sit.

Tertia praxis esse potest, cum ubique ob oculos incurrant, videre obliqua hominum studia, & intentiones, & errores: cum omnes propè quæ sua sunt, querant, & nō quæ IESV CHRISTI.

Quarta

Quarta praxis, & optima est, statim in viam redire, si peccato aliquo deviaveris, contritionem eliciendo: ad quod habes deliberationem infra positam de maturâ conversione. Conversionem autem in eo positam esse scias, ut verè primò quis conteratur, secundò confiteatur, tertio vitam in melius intituat: quæ tria quomodo faciendâ sint, in proximè sequentibus capitibus explicabitur.

*Pœnitentiâ
reducit in
vitam.*

Quinta est ex conspectu omnium creaturarum assurgere in gratitudinem, cum propter te omnes sint creatæ.

*Elevatio
mentis à
creatis.*

Sexta. Aliquando in ambulando, aut in solitudine cogitare animæ immortalitatē, & quid post hanc vitam, & ubi actura sit.

*Anima di-
gnitatem
attendit.*

Septima. Ex corporum omnium corruptione, quæ ubique in oculos incurrit, & multorum præstantiâ animæ nobilitatem agnoscere, & ejus spiritualitatem. Quemadmodum enim res istæ sensibiles sunt, & materiales; ita sunt aliæ insensibiles, & spirituales, quæ illis magno intervallo dignitate, potentia, &c. præstant: ut in Angelis, & dæmonibus patet.

Octava praxis est, manè actiones in Deum dirigere; deinde aliquoties per diem aut saltem vesperi progressum ad finem examinare: non enim progredi regredi est.

*Manè vitâ
ordina.*

Nona. Et quia nescit homo viam suam, utile etiâ ab alijs explorare quid de viâ, & vitâ tuâ sentiant.

*Moniteretur
quare.*

Oratio pro executione, quæ incipit *Dignatus es*, &c. pag. 10.

I A C V L A T O R I Æ

ad affectum excitatum in Meditatione
per diem fovendum.

D Educ me Domine, in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui. Psal. 119.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. Psal. 24.

Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum, & exquiram eam semper. Psal. 118.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, & non dominetur mei omnis injustitia. Psal. 118.

Notam fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te levavi animam meam. Psal. 141.

Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea. Psal. 16.

Vide si via iniquitatis in me est, & deduc me in viam aternam. Psal. 138.

B

CA